

proces og procedure, end hvis de kunne benytte sig af erklæringsmuligheden.

Jeg synes, det er et godt og velafbalanceret forslag, jeg synes, det er en velafbalanceret ordning, og jeg håber at få tilslutning fra Folketingets partier til, at vi kan få gennemført en sådan ordning og også få skabt den klarhed på dette felt inden jul.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, jeg synes, det var en noget hård dom, som justitsministeren vædede over Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Det, vi har ønsket i al ydmyghed, var også at få al den uro, der er i den danske befolkning over, at man kan få det der automatiske statsborgerskab over statsamterne, stoppet i en midlertidig periode. Det er muligt, at man måske ikke kan, men så kunne jeg da godt tænke mig at spørge justitsministeren: Det, vi har forstået af pressen her på det seneste, er, at justitsministeren har annulleret et statsborgerskab, der er givet til en person, et ungt menneske, som sidder i fængsel, og som har opnået statsborgerskab her. Er det så ikke også lovbrud, hvis den pågældende har fået sit statsborgerskab?

Vi har set i gårsdagens aviser eller var det onsdagsaviserne, det tør jeg ikke sige, at amtmanden på Fyn, fru Nina Würtzen, har udtalt, at hun ingen planer har om at annullere det statsborgerskab. Justitsministeren er helt på gatis, og vi har også indtryk af, at justitsministeren heller ikke er i overensstemmelse med sit eget indfødsretskontor. Så er det, som om ministeren jo også begår en form for lovbrud, det bliver måske ligefrem en ny tamilsag.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Dansk Folkepartis ordfører har endnu en gang her fra Folketingets talerstol demonstreret sin meget, meget letsindige omgang med sandheden.

Jeg tror, den pågældende stiftamtmand vil føle det noget beklemmende at læse i Folketingets forhandlinger, hvad hr. Nødgaard lige har stået og citeret ham for her fra Folketingets talerstol. Nu tilkommer det ikke mig at rådgive hr. Nødgaard om den måde, hvorpå han benytter sig af citatteknik, men det tilkommer mig til gengæld at prøve at skabe klarhed – måske ikke så meget hos hr. Nødgaard, men hos Tingets øvrige medlemmer, dem, der i øvrigt måtte

læse Folketingets forhandlinger, og dem, der måtte være interesserede fra pressens side.

Jeg kunne aldrig finde på at tage imod opfordringen fra hr. Nødgaard og Dansk Folkeparti til at begå lovbrud – aldrig! Men i den konkrete sag, som hr. Nødgaard trækker frem, er der givet indfødsretsbevis efter erklæringsreglerne i Fyns Statsamt. Det er der gjort på et tidspunkt, efter at der er faldet en udvisningsdom i den pågældende sag, men den oplysning kendte Fyns Statsamt ikke, og det er ikke nogen fejl fra statsamtets side, for sådan som vi har indrettet lovgivningen, skal statsamtet ikke foretage nogen vandelskravs vurdering af de pågældende, der erklæres for danske statsborgere.

Men det er kommet frem, at den pågældende var dømt til udvisning, inden han blev erklæret for dansk statsborger efter bestemmelserne i lovgivningens § 3. Derfor mener vi, at det statsborgerbevis er givet på et ikkefuldstændigt grundlag, og derfor bliver sagen behandlet på helt traditionel vis efter forvaltningslovens helt almindelige bestemmelser og en vurdering af, om der er grundlag for at kunne trække statsborgerbeviset tilbage, fordi det ikke er givet efter de bestemmelser, der er i lovgivningen.

Der foregår en helt normal sagsbehandling, og det er ikke noget, der foregår her i Folketingssalen, og det ved hr. Nødgaard godt. Det er noget, der foregår i Justitsministeriet, og vi har tilkendegivet, at den sag vil der blive truffet afgørelse i efter jul. Men det er under overholdelse af de almindelige bestemmelser i forvaltningsloven, og hr. Nødgaard får mig aldrig til – heller ikke ved hjælp af et beslutningsforslag – at foretage lovbrud.

Dorte Bennedsen (S):

Gennem mere end 100 år har dansk lovgivning kendt to måder, hvorpå indfødsret kan opnås: dels gennem naturalisation ved lovgivning og dels ved erklæring over for statsamtet. Den sidste mulighed er dels beregnet for unge mennesker mellem 18 og 23 år med et langvarigt ophold i Danmark og dels for nordiske statsborgere på visse betingelser.

I Socialdemokratiet har vi altid fundet, at det er rigtigt, at unge med en langvarig tilknytning til Danmark har denne enkle mulighed for at få indfødsret. Men vi finder det også rimeligt, at der til gengæld sættes den betingelse, at de pågældende ikke har begået lovovertrædelser.

I de sidste dages debat er det af kritikere af dette lovforslag blevet sagt, at lovforslaget fra-